

BẢNG TIN HẰNG THÁNG SỐ 80

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

HỘI ĐOÀN BÁT VỢ LỢI VÀ TỪ THIỆN

GIẤY PHÉP SỐ 800032127 – SỐ MIỄN THUẾ VỤ: 20-0094475

TRỤ SỞ TẠM: 10731 TRIOLA LANE, HOUSTON, TEXAS 77072

DIỆN THOẠI: 713-933-3127 ** EMAIL: datlam1951@hotmail.com

datlam1951@hotmail.com Web Site: www.hoiaihuubienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 5 NĂM 2010, TẠI HOUSTON, TEXAS

**Thành phần Ban Chấp
Hành 2007-2010
(được lưu nhiệm chờ kết
quả bầu cử Tân Ban Chấp
Hành 2010-2013)**

Ban Cố Vấn

Ông Lê Văn Năm

Ông Lê Văn Trưởng

Ban Điều Hành

Hội Trưởng

Ông Lâm Sĩ Đắt

Phó Hội Trưởng Nội Vụ

Ông Ngô Khương An

Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ

Ông Kevin Đức Nguyễn

Thư Ký

Cô Đỗ Thị Minh Tâm

Thủ Quỹ

Cậu Bùi Văn Tuấn

T/B Lễ Vía Đức Ông

Trần Thượng Xuyên

Ông Từ Phước Hạnh

T/B Đại Hội Tân Niên

Ông Nguyễn Văn Ngàn

Thông Tin và Liên Lạc

Cô Vân : 281-261-5844

Ông Lâm Sĩ Đắt

Tư Gia : 281-933-3127

Cell Phone: 713-922-5638

Thư từ và ngân phiếu

xin ghi:

Hội Ái Hữu Biên Hoà

10731 Triola Lane

Houston, Texas 77072

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Tháng Năm và tháng Sáu ở quốc gia Hoa Kỳ có hai ngày được dành riêng cho con cháu vinh danh Mẹ và Cha. Trong hai ngày Lễ Vinh Danh Mẹ và Cha, con cháu sẽ mua hoa hay những món quà quý giá để tặng...hoặc mời cha mẹ, ông bà đến những nhà hàng nổi tiếng cùng chung vui.... Sự hiếu thảo của con cháu được bày tỏ bằng những quà vật chất mà phần tinh thần thì rất sâu đậm ân tình: *tổ lòng ghi ơn công lao sinh thành dưỡng dục của cha mẹ, ông bà, cô chú, dì dượng.....*

Vào những dịp lễ này, sinh hoạt của Hội cũng rất nhộn nhịp và ấm cúng khi Bảng Tin HẰNG THÁNG được thêm phần phong phú đăng tải những bài văn thơ tuyệt hay và rất đặc sắc của con dân Biên Hoà. Chị Lê Kim Oanh qua bài viết *Thư Gửi Mẹ Nhân Ngày Từ Mẫu*, anh Thế Nhân Nguyễn Kim Lộc với bài *Mẹ Tôi*. Thi sĩ Dương Quân với bài thơ *Lục Bát Của Mẹ*, và Thế Nhân qua bài *Lời Ru Của Mẹ*. Thật là một vinh hạnh cho chúng ta được đọc những dòng văn thơ tràn đầy tình yêu thương về Mẹ nhân ngày Mother's Day (Ngày Từ Mẫu). Hội chân thành cảm tạ Quý Anh Chị thi sĩ và văn sĩ.

Cập nhật về chuyến đi tham dự ngày **Hội Ngộ Biên Hoà, Paris 2010**, chương trình "**Hoa Bưởi Vượt Đại Dương II**" chúng tôi xin thông báo là đến nay có khoảng hơn 30 đồng hương và thân hữu ở Mỹ và Âu Châu ghi danh. Trong thời gian này, đồng hương Trưởng Phái Đoàn Nguyễn Kim Lộc (Mỹ) và đồng hương Trần Văn Trung (Pháp) Trưởng Ban Tổ Chức đang bận rộn phối hợp lo tổ chức ngày đại hội. Một chương trình hội ngộ và du ngoạn năm nay thật phong phú quy tụ được bao tấm lòng thiết tha hướng về tình nghĩa đồng hương kết đoàn yêu thương gắn bó nơi xứ người cũng như thăm viếng hơn 5 quốc gia.

Hội xin được ghi ơn công đức của tất cả Quý Vị giúp Hội có dịp tiếp tục phục vụ đồng hương và thân hữu Biên Hoà.

Trân trọng kính chào.

*****

Thông Báo

Ban Tổ Chức Bầu Cử trân trọng thông báo cùng Quý Đồng Hương và Thân Hữu về việc gia hạn thêm thời gian nộp đơn ứng cử vào chức vụ Hội Trưởng Hội Ái Hữu Biên Hoà, nhiệm kỳ 2010-2013.

Hạn chót là 15 tháng 5 năm 2010.

Ban Tổ Chức sẽ tiếp tục thông báo về việc bầu cử cùng Quý Vị trong những Bảng Tin HẰNG THÁNG kỳ tới.

Chân thành cảm tạ.

BAO LA TÌNH MẸ

*Nhọc nhằn tần tảo Mẹ nuôi con
Sớm nắng chiều mưa mẹ mỗi mơn
Oằn vai trĩu nặng đôi quang gánh
Gánh trọn cuộc đời với đàn con*

*Mẹ đã thay cha buổi sớm chiều
Dạy con cao cả một chữ YÊU
Dạy con hiếu đạo tròn ân nghĩa
Cơm cha, áo Mẹ buổi kinh chiều*

*Một tay Mẹ dạy con lớn khôn
Lời ru Mẹ hát nghe rất buồn
Bao đêm trằn trọc Mẹ không ngủ
Nhẹ cánh tay mềm, quạt cho con*

Mẹ ơi!

Đã 35 năm rồi đó Mẹ! 35 năm xa quê hương, thời gian trôi thật nhanh. mẹ con mình đã gửi gắm thân phận nơi đất lạ, trời xa, nhưng được phước là tất cả các con của mẹ đều quay quần bên Mẹ, người Từ Mẫu thân yêu của chúng con....Năm nay mẹ đúng 97 tuổi rồi, con cũng đang xấp xỉ tuổi về hưu, vậy mà con cứ tưởng như mình vẫn là đứa con bé bỏng của mẹ ngày xưa..... Thuở nhỏ, ngày còn ở Hà Nội, con thường hay theo mẹ đi lễ Chùa Quan Thánh, Chùa Hương, Chùa Một Cột, Tổ Đình, ...v.v... lên chùa tụng Kinh Vu Lan. Tháng Bảy là Vu Lan - mùa báo hiếu Mẹ nhỉ? Ở bên này thì có ngày Từ Mẫu, vào tháng Năm.

Rồi đến khi di cư vào Nam, mình ở cư xá Mạc Kinh Dung trong Phi Trường Biên Hoà. Mẹ hay đi Lễ Chùa Phúc Lâm, ngôi Chùa toạ lạc gần Nhà Cảnh Sát Vùng 3, trên đường đi Tân Mai, Tam Hiệp. Con phụ Mẹ đem dầu ăn, gạo, đậu, nước tương lên Chùa cúng dường. Rồi vào những ngày Tết, ngày Lễ Phật Đản, Vía Quan Thế Âm, v.v., Chùa thật bận rộn, Mẹ đi Chùa từ sáng sớm để làm công quả, con cũng theo Mẹ phụ giúp lăng xăng những việc vặt vãnh, thế là con được dịp múc nước giếng của Chùa để rửa rau, vo gạo... Con thích nhất cái giếng nước trong mát ở sân Chùa, mực nước thật cao, chứ không sâu thẳm thẳm như những giếng thường, nước chỉ xấp xỉ thành giếng một tí thôi, trong veo và mát lạnh, soi được cả bóng mình. Chỉ ngồi trên thành giếng là mực nước lên xài. Lần nào lên Chùa con cũng nhất định phải uống cho được giọt nước giếng tươi mát ở Chùa. Ôi! Giọt nước mới ngọt ngào làm sao! Không biết bây giờ cái giếng trong lành, thiên nhiên ấy còn hay đã bị xoá lấp rồi?

Vào Khoá Lễ, con ngồi cạnh Mẹ nghe Sư Cụ lạy Phật cầu kinh, con cũng lâm râm khẩn nguyện. Con cầu xin Chư Phật phù hộ cho sức khoẻ của Ba-Mẹ và tất cả mọi người trong gia đình mình được an khang, mạnh khoẻ và mong cho Ba-Mẹ sẽ mãi mãi ở bên chúng con....

Mẹ ơi!

Chúng con vừa có thêm một cháu ngoại trai, nhìn thẳng bé tí hon nằm trong nôi, rồi nhớ đến ngày con mới sanh con đầu lòng, cháu Thuỷ. Hôm đó con đau bụng quá, Mẹ đưa con đến nhà thương tư lớn nhất ở Phố Thị - Nhà Thương Sơn Cao, ở đường Hàm Nghi, Biên Hoà, Mẹ chờ mãi mà còn vẫn chưa sinh cháu, mê tín dị đoan Mẹ bảo nhà con: “*Chắc tại Mẹ tuổi Dần cho nên em bé kỵ vía mẹ, thôi để Mẹ về, khi nào vợ con sanh thì con về cho Mẹ biết, Mẹ sẽ ra thăm*”. Mãi đến 7:00 giờ tối con bé mới chào đời.... Mẹ hay tin sinh con gái đầu lòng mẹ mừng lắm lật đật chạy ra thăm cháu liền, Mẹ ôm bé vào lòng, đưa cháu ngoại đầu tiên trong gia đình mình. Mẹ bảo vợ chồng con phải về nhà Mẹ ở vài tháng

Thư Gửi Mẹ Nhân Ngày Từ Mẫu MOTHERS DAY MAY 09, 2010

*Kính tặng Mẹ tôi Nhân ngày Từ Mẫu
Kieu Oanh Trinh, Virginia May 2010*

*Giờ thì con Mẹ đang ngồi đây
Lần tay đếm lại những tháng ngày
Và con giờ cũng đang làm Mẹ
Cũng bước lần theo vết chân gầy*

*Con làm thiên chức Mẹ ngày xưa
Vất vả bao mùa, nắng và mưa
Giang vông tay lớn ra che chở
Chiu chắt đàn con, bé dại khờ*

*Công lao khó nhọc quá Mẹ ơi!
Nuôi con như lập đá vá Trời
Con đà yên giấc Mẹ vui vẻ
Con chọt âm đầu Mẹ khổ thôi!*

*Thôi nhé con xin Mẹ từ bi
Hỉ xả cho con mọi chuyện gì
Ngày xưa roi vọt làm con khóc
Giờ thềm roi vọt biết đâu tìm?*

để mẹ trông nom và nuôi cho con và cháu bé cứng cáp rồi mới về, Mẹ sợ con xuống xã không kiên cữ sẽ bệnh về sau.

Bây giờ, con cũng đang có cháu ngoại như Mẹ đây.... Ôm cháu vào lòng, con nhớ Mẹ vô cùng. Nhìn thẳng bé được quần gọn trong cái khăn mà con liên tưởng đến những cái tã chéo, tã vuông ngày xưa chính tay mẹ đã cắt may cho cháu Thuý. Mẹ đan từng cái nón, đôi vớ, đôi găng tay cho cháu, Mẹ còn tỷ mỉ khâu viền hoa lên vạt áo, cổ tay nữa.... Các cháu ngoại của Mẹ luôn mặc những bộ quần áo đẹp nhất do chính bàn tay khéo léo của Mẹ cắt may, khâu thùa....

Mẹ đã tự tay nấu các món ăn kiêng khem cho sản phụ. Con nhớ nhất là món thịt kho của Mẹ. Mẹ cắt thịt thăn thật mỏng, ướp tí muối, tí nước mắm, hành lá xắt nhuyễn rồi bắc lên bếp đảo cho săn, hớt bọt, để nhỏ lửa đến khi thịt chín thì nhắc xuống, rắc thêm hành lá và tiêu, 1 đĩa rau lang luộc, một tô canh cải cúc nấu với giò sống ăn với cơm nóng ngon tuyệt. Có hôm mẹ cho con ăn cơm giò lụa, canh bí đao nhồi giò sống, rồi mẹ lại tiêm gà ác với các vị thuốc Bắc cho con ăn để khi ra tháng được đỏ da, thấm thịt, v.v. Hôm nay con cũng đang làm thiên chức người Mẹ, con cũng bắt chước Mẹ nấu những món này cho con gái của con ăn kiêng đây Mẹ ạ. Nhớ đến các món ăn do bàn tay khéo léo của Mẹ nấu thì khỏi nói. Mỗi lần Ba có khách đến chơi ở ăn cơm, Mẹ trở tay nấu món xốt vang thỏ, ragu bò để đãi khách. Ôi! Mới tuyệt làm sao! Bây giờ nhắc lại những món đặc biệt này, con vẫn còn nghe thoang thoang mùi hương của rượu vang đỏ thấm vào miếng thịt thỏ ngon lành và mùi thơm tơi hành cùng nước xốt của món ragu bò béo ngậy, thơm tho. Mẹ nấu ăn quá tuyệt vời.

Ngày mới vào ở Phi Trường, có một đạo, các chú độc thân như Chú Ân làm chung với Ba yêu cầu Mẹ nấu cơm tháng cho các chú. Thế là Mẹ có thêm tí tiền phụ Ba vào việc chi tiêu trong gia đình, sau đó cũng là thú vui của Mẹ nữa. *(nhờ Ông Hội Trường Lâm Sĩ Đất, Hội Ái Hữu Biên Hoà, mà con đã liên lạc được với Chú, sau hơn 35 năm trời xa cách, Chú đang sinh hoạt hạnh phúc với gia đình con cháu ở Richfield, Minnesota, USA)*

Vì nấu cơm tháng, nên sáng nào mẹ cũng đi chợ. Từ Phi Trường ra chợ Biên Hoà cũng hơi xa, nên cơ quan an ninh trong phi trường mới cấp phép cho một ông đánh xe ngựa chuyên chở khách từ phi trường ra chợ, về sau thế bằng xe Lambretta. Mỗi sáng Mẹ và các Bác đón xe đi chợ, xe đậu ở góc cây điệp gần Ngã Ba Thành. Lâu lâu Mẹ dắt con theo, ngồi trên xe ngựa vui lắm.

Con nhớ có một lần Mẹ đưa 1 đồng, bảo con sang hàng bên mua bó rau 5 cắc, người bán hàng lấy đồng bạc giấy màu vàng có hình Cựu Hoàng Bảo Đại xé làm đôi, cắt một nửa, còn đưa lại con một nửa, con ngỡ ngàng, mắt rom róm muốn khóc khi thấy đồng bạc còn nguyên tự dưng bị xé làm hai... Thật lạ lùng.

Con tức mình lắm, lại sợ bị mẹ mắng nữa, nhưng lúc con đưa Mẹ nửa tiền rách thì Mẹ thản nhiên bỏ vào túi. Sau này con mới biết là: Thời bây giờ chưa có tiền cắc để thổi lại. Vài năm sau thì không thấy xé tiền thổi lại nữa.

Sau khi Mẹ mua thịt cá, rau cải đủ cho các bữa ăn rồi thì Mẹ dắt con đến thăm hàng quà, khi thì tô mì hoành thánh, tô bún riêu, đĩa bánh cuốn, nhưng đặc biệt là món bún bì thịt nướng, hủ tiếu Nam Vang, bánh canh cá, bánh tầm bì, và các món chè xôi nước, xôi lá cẩm, chè khoai môn, xôi ép, v.v. toàn những món ăn miền Nam lần đầu tiên con được thưởng thức, rất khoái khẩu mà ở Hà Nội không có, món nào cũng có nước cốt dừa béo ngậy. Món bánh canh ngọt trong chợ, kể hủ tiếu Quảng Đông, ngon ơi là ngon!

Con nhớ mãi những món ăn Mẹ thường nấu cho chúng con hằng ngày, những món tuy rất rẻ mà thanh đạm. Nhờ tài khéo léo của Mẹ nên món đậu hũ rán tẩm nước mắm hành xanh cắt nhỏ, ăn với dưa cải chua; món canh rau đay, cua đồng, cà pháo giòn tan của Mẹ, mà cô bạn thân Nam Kỳ Châu Mỹ Quế của con cứ khen hoài và nhớ mãi, lần nào Quế viết thư hỏi thăm sức khoẻ của Mẹ thì đều nhắc đến hai món ăn thuần túy Hà Thành của Mẹ đó. Ngay cả anh chàng Nam Kỳ nhà con cũng thường nhắc đến món canh dưa cải chua hầm thịt bò và cà tím bung với thịt, tàu hũ của Mẹ hoài, ảnh bảo sao cùng gia vị như thế mà con nấu không ngon bằng Mẹ.

1975 gia đình chúng con bị kẹt lại ở Việt Nam, Mẹ cùng tất cả gia đình các em may mắn sang được nước Mỹ, nhưng Mẹ lại rất buồn vì gia đình con không đi được. Ngày đêm mẹ vọng tưởng, thương nhớ, lo lắng cho chúng con, Mẹ lên Chùa khấn nguyện, tụng kinh, cầu xin sự an lành cho gia đình con.

Ba năm sau khi chúng con thoát được sang Mỹ, Mẹ lại bỏ công sức ra phụ giúp, trông nom các cháu ngoại để chúng con có thì giờ đi học, đi làm và bôn ba trong cuộc sống xứ người. Một tay Mẹ lo cho các cháu quay quần bên Bà.... Ôi! còn nhiều và nhiều lắm Mẹ ơi, không sao tả hết tấm lòng bao la, rộng lượng của Mẹ đã lo cho chúng con....

Cháu Thuý đã sinh được hai ngày. Con đã chăm sóc nó như mẹ đã từng chăm sóc cho con. Ngày con vừa sinh Thuý, người đầu tiên con nhìn thấy khi vừa mở mắt ra là Mẹ. Mẹ như một bà tiên hiền tốt bụng và rộng lượng, mang đến cho con sức mạnh và nghị lực để vượt qua cơn đau đón lúc con ban da, xẻ thịt để sinh con. Con nhớ đến Mẹ cũng đã từng như thế để cho ra đời các con của Mẹ!

Rồi cứ thế, các em của Thuý lại sanh thêm cháu ngoại cho chúng con nữa, con cũng vẫn theo cách mẹ lo và chăm sóc con cái như Mẹ đã chăm sóc và lo cho con, càng lo cho con cháu bao nhiêu thì con lại càng thấu hiểu được lòng Mẹ bao la bấy nhiêu. Lòng Mẹ bao la ví như biển Thái Bình thật chẳng sai.... Sự lo lắng của Mẹ dành cho các con thật quá to tát như biển lớn, sông dài, như Đại Hoàng Hà, không gì sánh kịp.

Tình thương của Mẹ, không phải chỉ đơn giản bằng những ngày tháng thức khuya khi con quấy khóc đòi bú, những ngày con nóng đầu, mọc răng, con biếng ăn, không chịu ngủ, mà còn nào là Mẹ đã không nề hà bồng ẵm ru con, nhường chỗ ráo cho con, Mẹ đã thức trắng đêm vì con, còn và còn biết bao nhiêu nữa mà con biết chắc là con không thể làm gì cho Mẹ được như cái công Mẹ đã lo lắng dạy dỗ. Công Mẹ lo cho con như biển trời lai láng, và dù có nói biết bao lời thương yêu triu mến cũng không đủ để lấp đầy hết sự hy sinh, tận tụy của Mẹ hiền, bao nhiêu cũng không đủ đâu Mẹ ạ.

Mẹ ơi!

Bây giờ như thế đó! Mẹ đang đau đớn đi lần vào tuổi già, bị những cơn đau nhức hoành hành thân xác Mẹ, mà con không thể nào chia sẻ được với Mẹ. Con cũng không bằng ấm, đỡ dành Mẹ được như ngày xưa Mẹ đã từng bế bồng đỡ dành các con. Con biết làm sao để chia bớt nỗi đau của Mẹ sang cho con đây?

Hàng ngày, cứ nhìn Mẹ ngồi bất động trên chiếc xe lăn, đôi chằng đòi ăn, khát không gọi uống, đút gì thì Mẹ ăn nấy, không chê khen như ngày xưa. Đôi mắt Mẹ cũng mất hết vẻ tinh anh, trong sáng. Giọng nói của Mẹ không sang sảng như mỗi sáng Mẹ tụng Kinh Di Lạc nữa. Tiếng Mẹ bây giờ phát âm thều thào không rõ, rất khó nghe.

Ôi!! còn đâu tiếng nói thanh tao và ngọt ngào của Mẹ hiền thuở trước? Những dấu tích của Mẹ ngày son trẻ cũng biến mất rồi. Sự minh mẫn, mọi lo toan trong ngoài, những tính toán khéo léo của Mẹ ngày xưa đã giúp Ba bớt gánh nặng gia đình đã không còn nữa. Con có nói bao nhiêu thì cũng không đủ, chưa đủ và không bao giờ đủ để tả hết tình thương yêu, lòng hy sinh của Mẹ cả. Bây giờ đang là Mùa Xuân nơi đây, Xuân sang với ngàn hoa khoe sắc, rộn ràng bướm lượn bên hoa, từng đàn én từ phương xa bay về tắm nắng Xuân tươi. Thiên nhiên đón mừng Xuân hân hoan, thật tươi đẹp. Vạn vật thì như thế đó, nhưng sao Mẹ của chúng con bây giờ lại tàn tạ như thế này? Mẹ như một chiếc bóng phủ du, Mẹ héo úa, lặng im và xa vắng. Nhìn Mẹ mà lòng con đau xót vô vàn, không cầm được nước mắt, lệ cứ tuôn rơi !!!

Đời người sao lại mau như thế hả Mẹ? Nhìn Mẹ mà thương đau, xót xa, và rồi con cũng nghĩ tới ngày mai, chúng con cũng đang đi dần đến kiếp nhân sinh: **Sinh, Lão, Bệnh, Tử**, đây Mẹ ạ.

Không ai có thể tránh khỏi tuổi già, và để rồi trở về với cát bụi phải không Mẹ? Chúng con sẽ vô cùng đau xót khi nghĩ đến một ngày nào đó mà Mẹ sẽ lìa xa các con. Ngày đó sẽ đến, tuy biết thế nhưng chắc chắn con sẽ không chịu đựng nổi và cũng không bao giờ muốn cái ngày quái ác đó sẽ đến cho Mẹ hiền thân yêu của chúng con đâu Mẹ ạ. Mẹ rón rón tinh dưỡng, giữ cho thâm tâm an lạc, vạn sự từ bi, kính Phật gia hộ cho Mẹ của chúng con không bị những cơn đau nhức hoành hành. Nhân ngày từ mẫu, con xin viết vài hàng kính dâng lên Mẹ hiền thân yêu đang bị cơn đau nhức của bệnh xấp xương hoành hành. Con chẳng biết làm sao để san sẻ bớt cơn đau với Mẹ, con kính xin Chư Phật Mười Phương gia hộ cho Mẹ thâm tâm thanh tịnh, quên cơn đau để hưởng những phút an nhàn trong những ngày sắp tới.

*****

Phân Ưu

Nhận được tin buồn Bà Trần Quang Khôi, Nữ Danh Maria Lâm Tú Anh, sinh năm 1929, đã từ trần vào lúc 12 giờ 30 phút sáng ngày thứ Sáu 23 tháng 4 năm 2010 (nhằm ngày 10 tháng Ba năm Canh Dần) tại Tiểu bang Virginia, Hoa Kỳ. Hưởng thọ 81 tuổi.

Trước sự mất mát lớn lao này, Hội Ái Hữu Biên Hoà, Houston, Texas, USA, chúng tôi Đồng Hương và Thân Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng Cựu Chuẩn Tướng Trần Quang Khôi, Cựu Tư Lệnh Lữ Đoàn 3 Xung Kích, Quân Đoàn 3, Vùng 3 Chiến Thuật và cùng toàn thể tang quyến.

Nguyện cầu cho linh hồn Bà Maria Lâm Tú Anh sớm được về nơi Thiên Đàng hưởng Nhan Thánh Chúa.

*****

Phân Ưu

Được tin buồn thân mẫu của đồng hương Đồng Thị Hoa là Cụ Bà Hồ Thê Lan, sinh năm 1922, mất ngày 22-03-2010 tại CANTU-COMO-ITALY. Hoả táng ngày 25-03-2010. Hưởng thọ 88 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà, Đồng Hương Biên Hoà tại Italy xin thành kính phân ưu cùng đồng hương Đồng Thị Hoa và cùng toàn thể tang quyến, nguyện xin hương linh Cụ Bà sớm được vãng sanh về Cực Lạc Quốc.

Gia đình Hội Trường Lâm Sĩ Đất (USA), gia đình Lôí Phát (Italy), gia đình Lương Bác (Italy).

*****

Phân Ưu

Được tin buồn thân mẫu của đồng hương Trần Thiên Tú là Cụ Bà Đồng Kim Châu, sinh năm 1931, mất ngày 04-01-2010, tại PADOVA-ITALY. Hưởng thọ 79 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà, Đồng Hương Biên Hoà tại Italy xin thành kính phân ưu cùng đồng hương Trần Thiên Tú và toàn thể tang quyến, nguyện xin hương linh Cụ Bà sớm được vãng sanh về Cực Lạc Quốc.

Gia đình Hội Trường Lâm Sĩ Đất (USA), gia đình Lôí Phát (Italy), gia đình Lương Bác (Italy).

*****

Danh Sách Đồng Hương và Thân Hữu Ủng Hộ Quỹ Hội: Ngô Văn Sen (Colorado) \$50, Trần Thị Tài (Georgia) \$30, Ân Danh (Maryland) \$100, BS Trần Ngươn Phiêu (Texas) \$50, BS Thanh N. Vũ (Kansas) \$100, Trần Thị Hồng Mai (Kansas) \$100, Nguyễn Hữu Hoàn Châu (Massachusetts) \$50, Nguyễn T. Xuân Hương (California) \$20, Nguyễn Quỳnh Mai (Belgium) \$50^E, Phan Văn Răng (S. Carolina) \$30, Trần T. Hoa (Missouri) \$20, TVN Lê Tấn Khải (Maryland) \$30, Lê Thị Hồng Thủy (California) \$50, Lâm Văn Xùì (Florida) \$30, Nguyễn Phú Cường (Canada) \$50, Hồ Thiên (California) \$50, Vương Minh Tuấn (Italy) \$50 (Quỹ Hội), \$50 (Cúng Ông), Nguyễn Văn Đáng (N. Carolina) \$40 (tem), Hồ Ngọc Sơn (Hawaii), \$50 Quỹ Hội, \$20 Đặc San, Đặng Thị Phương Ánh (Hawaii) \$50.

PHỤ BẢN BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 80
PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 5 NĂM 2010 TẠI HOUSTON, TEXAS

*****

Nhân ngày *Lễ Vinh Danh Mẹ (Mother's Day)* chúng tôi xin được giới thiệu bài *Lục Bát Của Mẹ* của đồng hương *Dương Quân* và đồng thời với bài thơ *Lời Ru Của Mẹ* của đồng hương *Thế Nhân*. Kính mời Quý Vị thưởng lãm.

LỤC BÁT CỦA MẸ

*Chiều chiều ra đứng ngõ sau
Ngóng về quê mẹ ruột đau chín chiều
(Ca Dao Việt Nam)*

*Ta rất thèm nghe bài thơ Lục Bát
Ru hồn ta thời tuổi ngọc ca dao
Thuở nằm nôi vẫn thường nghe mẹ hát
Tiếng “âu ơ” như dòng sữa ngọt ngào*

*Ta nhớ lắm những dòng thơ Lục Bát
Những trưa buồn theo nhịp võng đong đưa
Bóng mẹ già như hàng cau dịu mát
Địu ta vào no giấc ngủ say sưa*

*Ta lớn lên từ vòng tay của mẹ
Cho đến khi biết chạy nhảy vui đùa
Vẫn nghe câu ca dao từ thuở bé
Mẹ còn ru thêm những đứa em thơ*

*Rồi một ngày, ta không nghe nữa
Mẹ đã già như trái chín trên cây
Tiếng ca dao mơ hồ xa dịu vợi
Mẹ ra đi - vĩnh biệt thế gian này*

*Dòng đời trôi chập chùng như lốc xoáy
Ai xui ta giờ sống kiếp lưu đày
Bụi thời gian dẫu phai mờ ký ức
Tiếng mẹ già như còn vẳng bên tai*

*Đã bao năm âm thầm trên đất khách
Ta ngỡ quên ngày tháng cũ xa xôi
Mẹ từ lâu, cõi mịt mù xa vắng
Còn tuổi ta cũng tóc bạc da mồi*

*Bỗng hôm qua, ta đọc trang tình sử
Bài thơ “Em Từ Lục Bát Bước Ra”
Lời băng khuâng khiến lòng ta đau nhói
Hồn miên man thương nhớ bóng mẹ già*

*Ta chợt hiểu lẽ Vô Thường bất định
Đời như sương sớm, nắng chiều hôm
Cám ơn em nhắc cho ta nhớ lại
Lời ru xưa của mẹ, để thêm buồn.*

LỜI RU CỦA MẸ

*Đã hơn bảy chục tuổi đời
Vẫn còn nghe tiếng ru hời... năm xưa
Lời ru theo tiếng võng đưa
Bỗng trâm xa vắng âm thừa dịu êm
Lời ru vang giữa phố đêm
Ca dao sách sử êm đềm làm sao
Lời ru của mẹ thuở nào
Như dòng thác lũ đổ vào lòng con
Nhắc tình tự nhắc quê hương
Vời bao quốc túy, quốc hồn Việt Nam
Lời ru của mẹ còn vang
Lung linh âm hưởng mấy ngàn nước mây
Lời ru đọng lại chiều nay
Cho muôn nỗi nhớ cuồng say lưng trời
Mẹ tôi giờ.... đã xa rồi
Mà sao tiếng hát ru hời mãi... đây.*

ME TÔI

Nguyễn Kim Lộc

(Chicago, Illinois, USA)

Năm nay, thời tiết ở thành phố Chicago có sự biến đổi đáng chú ý, mới cuối tháng Ba, tiết trời đã mát dịu... Tôi ra đứng trước hành lang hóng gió, bỗng nghe bản nhạc *Lòng Mẹ* của Y Vân, do Giao Linh ca, vọng từ nhà cô hàng xóm...

*“Lòng Mẹ bao la như biển Thái Bình dạt dào
Lòng Mẹ tha thiết như dòng suối hiền ngọt ngào
Lời Mẹ êm ái như đồng lúa chiều rì rào
Tiếng ru bên thềm trăng tà soi bóng Mẹ yêu
Lòng Mẹ thương con như vầng trăng tròn mùa Thu
Tình mẹ yêu mến như làn gió đùa mặt hồ
Lời ru man mác êm như sáo diều dật dờ
Nắng mưa sớm chiều vui cùng tiếng hát trẻ thơ*

.....

*Dù cho phai nắng nhưng lòng thương chẳng lạt màu
Vẫn mong quay về vui vầy dưới bóng mẹ yêu...*

Tôi lắng nghe tiếp một bản nhạc nữa, bản *Bông Hồng Cài Áo*, thơ Nhất Hạnh, nhạc Phạm Thế Mỹ...

*Một bông Hồng cho em
Một bông Hồng cho anh
Và một bông Hồng cho những ai
Cho những ai đang còn Mẹ
Đang còn Mẹ để lòng vui sướng hơn*

*Rủi mai này Mẹ hiền có mất đi
Như đoá hoa không mặt trời
Như trẻ thơ không nụ cười
Ngỡ đời mình không lớn khôn thêm
Như bầu trời thiếu ánh sao đêm...*

Tôi rất xúc động, lời thơ điệu nhạc hoà quyện vào nhau làm cho các bản nhạc tăng phần giá trị về tâm cảm. Có rất nhiều bài thơ và bản nhạc về Mẹ, nhưng chỉ có bản nhạc *Lòng Mẹ* của Y Vân và bài thơ *Bông Hồng Cài Áo* của Nhất Hạnh được coi là bất hủ, dễ thâm nhập lòng người, gọi cho hầu hết mọi người nhớ thương về người mẹ hiền của mình.

*Mẹ, Mẹ là dòng suối dịu hiền
Mẹ, Mẹ là bài hát thần tiên
Là bóng mát trên cao
Là mắt sáng trăng sao
Là ánh đuốc trong đêm khi lạc lối
Mẹ, Mẹ là lọn mía ngọt ngào
Mẹ, Mẹ là nải chuối buồng cau
Là tiếng dế đêm thâu
Là nắng ấm nương dâu
Là vốn liếng yêu thương cho cuộc đời...*
(Nhất Hạnh)

Tôi trở vào nhà xem lịch, thấy chưa đến ngày Vinh Danh Mẹ. Lễ Mother's Day năm nay rơi vào Chúa Nhật ngày 09 tháng 5, 2010, còn hơn một tháng mà cô Hồng, người em hàng xóm của tôi, đã mở nhạc, vận âm thanh lớn, bài *Lòng Mẹ* của nhạc sĩ Y Vân, thỉnh thoảng cô lại tắt nhạc, rồi tự biên tự diễn, ngâm những bài thơ hoặc những câu ca dao về mẹ, khiến cho tôi, người đã mất Mẹ, cảm ray rút cỗi lòng...

*Mẹ già như chuối ba hương
Như xôi nếp một như đường mía lau*
(Ca Dao)

*Tôi muốn là hạt nắng để đến bên mẹ
Ươm lên sợi tóc để tóc sáng lóng lánh
Tôi muốn là ngọn gió để đến ôm mẹ
Hôn lên đôi mắt hằn sâu dấu chân chim*
(Người Mẹ/Nguyễn Ngọc Thiệp)

Tôi đoán chắc mẹ của cô Hồng đã qua đời vào những ngày cuối tháng Ba và tình thương của cô đối mẹ cô không bút mực nào tả xiết, cô ca hát say sưa cuồng nhiệt, như để tưởng nhớ công ơn của mẹ thuở nào, cô ca loạn xạ ngẫu, phải nói cô này rất chịu khó học thuộc lòng những câu thơ hoặc bài hát về Mẹ, chứng tỏ cô rất thương yêu Mẹ của cô, với một tình thương yêu vô bờ bến. Bao nhiêu lời thơ và các bản nhạc về Mẹ là cô tuôn ra hết...

Những câu ca dao lẫn lời ca tiếng nhạc vừa kể, đã khiến tôi hoà lòng... và nhớ đến mẹ tôi vô cùng. Mẹ tôi sanh sống tại chợ Biên Hoà trên sáu mươi năm với biệt danh là bà *Hai Hát Bóng*, vì khoảng thập niên 40, ba tôi theo phụ giúp ông *Tám Chuông*, nhà ở ấp Đình Tân Lân Biên Hoà, làm chủ đoàn chiếu bóng dạo, chiếu phim câm và có người thuyết minh, đi bằng chiếc ghe chài loại nhỏ, nay chiếu ở tỉnh này, mai chiếu tỉnh khác và sau đó ba tôi được giới thiệu vào làm quản lý cho rạp chiếu bóng *Vạn Khánh Hưng* tại góc đường Lý Thường Kiệt và Phan Châu Trinh, Biên Hoà, do ông *Trần Điện* làm chủ. Mẹ tôi rất cơ cực, đúng là một bà mẹ một nắng hai sương, xoay xở bán buôn đủ thứ mặt hàng, đầu chợ cuối chợ; một phụ nữ đảm đang, chợ sáng chợ chiều, phụ vào đồng lương của ba tôi để nuôi một đàn con tám đứa, bốn trai bốn gái có tên Bạch, Lộc, Giao, Hoà, Hiệp, Vui, Mừng và Liễu Ngộ. Gia đình chúng tôi nghèo nhưng có cuộc sống bình an và hạnh phúc. Đến khi chúng tôi lớn khôn, thì mẹ tôi phát sinh tánh thương người nghèo. Những người gặp cơn hoạn nạn, bà sẵn sàng giúp đỡ bằng nhiều cách, khi chén cơm, khi manh áo hoặc chút ít tiền bạc. Và cũng từ đó gia đình tôi trở nên nghèo nhất ở chợ Biên Hoà chỉ vì tính tình thương người nghèo khổ của mẹ tôi. Ai làm ăn thất bại hoặc có thân nhân chết mà không có tiền mua chiếc áo quan để lo việc mai táng, đều được giới thiệu đến mẹ tôi; mẹ tôi dẫn người đang cảnh hoạn nạn đi đến những người có lòng từ tâm để xin giúp đỡ, một việc khác nữa là mẹ tôi hay lãnh nợ giùm cho một số người bạn hàng bán buôn quanh chợ, mà những người cho vay đáng lẽ cho mượn thẳng, nhưng họ lại muốn “*cột*” mẹ tôi vào, bảo mẹ tôi đứng bảo đảm, thì họ mới cho mượn. Mẹ tôi thì lúc nào cũng sẵn sàng vì những người đang đói khổ nên “*ừ*” một tiếng. Nhiều khi con nợ trốn chạy, mẹ tôi phải gồng gánh phần nợ đó, bằng cách làm chủ hụi lấy tiền đầu để trả những khoảng tiền lãnh nợ....Lâu lâu, mẹ tôi cho vỡ nợ một lần, thường là vào dịp gần Tết.....

Mẹ tôi không về nhà, vì sợ các chủ nợ đến bao vây....thế là anh em chúng tôi một mặt đi tìm mẹ tôi về, và mặt khác chúng tôi lo hùn tiền lại thanh toán các món nợ, mà anh em chúng tôi chẳng dám nói một lời nào gay gắt với mẹ tôi; chỉ có ba tôi đôi khi buông lời trách mắng “*Mẹ tui bây làm ăn không biết tính toán*” và “*Làm toàn lo chuyện bao đồng*” Mẹ tôi hứa với ba tôi đủ thứ, nhưng rồi bà vẫn lãnh nợ giùm cho thiên hạ. Có một lần tôi đã phải nói với người chủ nợ, chuyên cho vay tại chợ Biên Hoà rằng “*Bà có tiền, bà muốn cho ai mượn thì bà cứ cho, tại sao bà lại muốn mẹ tôi đứng bảo đảm nợ làm chi.....*” Thời gian thắm thoát, tôi vào làm công chức tại tỉnh Biên Hoà; rồi sau đó, đổi đi nơi này nơi nọ, nhưng thỉnh thoảng vẫn được nhắn về nhà để dự phần hùn tiền cho mẹ tôi trả nợ. Anh em chúng tôi đều vui vẻ ứng tiền, đóng góp và chỉ đợi khi nào mẹ tôi vui mới tỏ lời, khuyên mẹ tôi đừng lãnh nợ nữa...

Sau ngày 30-4-1975, miền Nam mất, chính quyền Miền Nam tan rã, tôi bị bắt đi tù cải tạo vào tháng 5-1975 và đến năm 1981 được thả về. Năm 1991 tôi được đi qua Mỹ theo diện HO. Năm 1996, mẹ tôi bị một người cỡi xe đạp vào khu chợ, chỗ đông người, vô tình đụng bà té nơi lề đường Lý Thường Kiệt, phía trước trường Dục Đức Biên Hoà. Mẹ tôi lâm bệnh từ đó và qua đời vào tuổi tám mươi ba.

Tôi ở xa, không về kịp để nói lời vĩnh biệt và vuốt mặt mẹ tôi lần cuối; tôi về đến Biên Hoà, mẹ tôi đã được chôn xuống mộ phần. Tôi chỉ còn cách ra tận nghĩa trang, quỳ bên mộ của mẹ tôi mà khóc như đứa trẻ lên năm. Tôi thọ tang trong đau buồn và sau tuần cúng thất thứ ba, tôi lại giã từ những người thân, để trở qua Mỹ, vùng đất định cư, cũng là quê hương thứ hai của gia đình tôi.

Đám ma của mẹ tôi rất đông người đến viếng và đưa tiễn, đoàn người đi đưa rất đông, với đủ thứ trống nhạc, dàn bắc cầu, có kèn tây, nhạc thổi tò lí le....do những người đã từng thọ ơn mẹ tôi ngày trước, đưa đến cúng....Đoàn người đưa tiễn thật dài, đến gần nửa cây số, xe tang đã đến Công Trường Sông Phố mà cái đuôi còn ở ngã Năm Công Chánh (sau này là Sở Giao Vận Tải). Mẹ tôi được an táng nơi nghĩa trang Thành Phố Biên Hoà (vùng Tam Hiệp). Tôi thầm cảm ơn mẹ tôi, bà đã làm bao nhiêu việc phúc đức để cho anh em chúng tôi được hưởng cuộc sống bình an và hạnh phúc như ngày nay. Nhân dịp này, tôi thăm trang trọng nhớ và ghi ơn bà Hai Bán Hành, ngồi cạnh gian hàng bán gạo của mẹ tôi, trên đường Lê Thánh Tôn, Biên Hoà. Bà Hai thấy chỉ còn vài tiếng đồng hồ nữa là qua năm mới mà Mẹ tôi không về nhà, lo việc cúng Giao Thừa và đón Tết, cứ ngồi rầu rĩ vì nhiều chủ nợ đang bao vây...bà Hai Hành đưa cho mẹ tôi mượn một số tiền tương đương hai chỉ vàng y để thanh toán nợ nần, rồi về nhà ăn Tết với chồng con. Bà Hai Hành nói: “*Tôi cho chị mượn chứ không cho luôn...nhưng tôi hứa là sẽ không đòi, chừng nào chị có tiền thì trả ...*” Thật ít có người tốt đến như vậy....Sự việc này xảy ra sau ngày 30-4-75, cảnh nước mất, nhà tan, cuộc sống rã rời, mẹ tôi cố gắng xoay xở, vẫn không có tiền trả cho bà Hai....Việc bà Hai Hành cho mẹ tôi mượn tiền trả nợ sau này tôi mới biết, vào dịp chúng tôi

đền chào từ giả bà Hai Hành để đi qua Mỹ theo diện HO và chúng tôi hứa sẽ trả cho bà Hai Hành đủ số tiền khi có điều kiện, nhưng việc này đưa con gái lớn của tôi còn ở Việt Nam đã bán một căn phố của bà Ngoại cho, với giá hai cây vàng để thanh toán các món nợ nần, trong số có hai chỉ vàng của bà Hai Hành... lúc bấy giờ bà Hai Hành mừng vô kể.... Tôi thuật lại câu chuyện này, chắc mẹ tôi đang chứng giám và mỉm cười...và cũng có thể mẹ tôi đang mắng yêu tôi một câu “*Tổ mẹ mày! Dám đem chuyện khổ cực của mẹ mày mà phơi lên trang báo...*”

MẸ TÔI

Mẹ tôi chẳng đọc kệ kinh

Giúp người bằng những tâm tình thương yêu

Vẫn thanh thoảng viếng thăm tịnh xá

Chút hương hoa với cả lòng thành

Trước là lễ Phật nghe kinh

Sau nghe thuyết giảng tử sinh đôi bờ

Người không thiết làm thơ khuyến đạo

Chẳng đó đây cầu, tạo cơ duyên

Chỉ mong sức khoẻ vững bền

Tháng năm làm việc phước điền thế thôi

Ai hoạn nạn không nơi nương tựa

Ai sa cơ không cửa không nhà

Người thân chết chẳng tiền lo

Mẹ tôi khuyên góp gọi là giúp thôi.

Trong trường hợp người đi lỡ chuyến

Cảnh bơ vơ không chốn qua đêm

Mẹ tôi biểu chút đỉnh tiền

Lo cho chỗ ngủ êm đêm... đợi mai

Ai đói khổ... dang tay giúp đỡ

Ai khốn cùng lãnh nợ giùm cho

Ngày mai con nợ không lo

Vẫn vui trả nợ cho bà con thôi

Có những mối tình đời trắc trở

Hai gia đình hiềm tị lẫn nhau

Tình yêu đôi trẻ lao đao

Mẹ tôi can dự trước sau đẹp trời

Người thích chọn làm mai lãnh nợ

Hai việc làm kẻ sợ người chê

Thế mà Người vẫn đam mê

Cháu con cũng phải cận kề cho xuôi

Tuổi tám mươi mẹ tôi hơi lãng

Tên các con đừng nhớ đừng quên

Một hôm trong lúc hành thiền

Chiếc xe đạp dựng bên thềm ngã lẩn

Sức khoẻ kém dần dần từ đó

Ít lâu sau Người bỏ trần gian

Để buồn cho cả xóm làng

Người thương kẻ mền hàng hàng lệ rơi

Chọn bó thí giúp người làm gốc

Từ trung niên đến lúc bạc đầu

Dòng đời dù có qua mau

Tình tình Người vẫn một màu thiên thanh.

(Thế Nhân)

Hầu hết, chúng ta ai cũng có một bà Mẹ để được nuông chiều khi mẹ còn hiện tiền hoặc để tiếc thương, tưởng nhớ... khi người mẹ đã qua đời ...Hình ảnh của Mẹ lúc nào đẹp tuyệt vời dưới mắt của những người con ngoan hiền và hiếu thảo.... Dù bất cứ chuyện gì xảy ra, trời đất có nghiêng lệch, hình ảnh của người Mẹ lúc nào cũng đậm nét và chiếm giữ một vị trí trang trọng trong lòng mọi người. Tâm tình của các bà mẹ Việt Nam hầu như giống nhau, vẫn một lòng thương yêu các con, cần mẫn lo cho con từng miếng ăn, giấc ngủ, từng mảnh quần áo; sợ con ngã bệnh, ân cần dạy con nên người và trách nhiệm quan trọng sau cùng vẫn là việc lo lập gia thất cho con.... chung qui các bà mẹ Việt Nam đều có tấm lòng quảng đại, sẵn sàng dạy dỗ và nuôi con.... chỉ một vài hoàn cảnh đời nghiệt ngã nào đó phải xa con, cắt nóm ruột của mình cho người khác trong niềm oan khuất, khi biết mình không có khả năng nuôi dưỡng, đành phải bán hoặc cho con mình vào những gia đình giàu sang, với lòng mong con mình được sung sướng sau này....Tuỳ thuộc vào từng hoàn cảnh đời, mà mỗi bà mẹ có cách hành xử khác nhau đối với con cái. Dù trong đau thương đến cỡ nào, người con vẫn cảm nhận tấm lòng của mẹ, cao hơn núi, bao la như biển, ngọt ngào như dòng sữa, êm đềm như dòng suối... Tình yêu của Mẹ rất vĩ đại, trường cửu, bất biến, bất diệt...đẹp như hình ảnh hai mẹ con con khi trong quyển sách Quốc Văn Giáo Khoa Thư lớp Ba (không nhớ tác giả và nhà xuất bản) mà tôi có dịp học nơi trường Tiểu Học Nguyễn Du, Biên Hoà, cách nay trên sáu mươi năm. “*Con khi mẹ bị người thợ săn bắt trọng thương, biết mình không thể sống, con khi mẹ nài ép khi con bú cho no, ... trước khi rút mũi tên và lẩn ra chết*”. Tình mẹ thương con dạt dào như thế, cái chết cận kề mà vẫn nhất mực thương con.... Thật cao cả làm sao!

Nhân sắp đến ngày *Mother's Day*, tôi viết bài viết ngắn này thay nén hương lòng tưởng nhớ đến Mẹ tôi và tặng các bạn đồng cảnh ngộ. Riêng đối với các bạn đang còn mẹ, tôi khuyên các bạn nên phụng dưỡng cha mẹ già thật chu đáo dù trong bất cứ hoàn cảnh nào để tránh cho lương tâm cắn rứt về sau này và tránh cho người đời trách chê là con bất hiếu.

Nguyễn Kim Lộc (Chicago ngày 13-4-2010)